

דף כט.

עין משפט א.

או"ח סימן שפו פעיף ה

ה. אין מערבין בכמהין ופטירות^א, ולא בתבלין, ולא בעדשים^ב, ולא בחטים ושעורים, ולא במים לבדם^ג ולא במלח לבדו ואם ערבין יחד מערבין בהם וי"א דוקא שנתן שמן לתוכן^ד, וי"א שמערבין בתבלין^ה.

עין משפט ג.

או"ח סימן שפו פעיף ד

ה. ד. משתתפין בכל מיני מאכל, אפי' ארבעה או חמשה מיני מאכל מצטרפין למזון שתי סעודות^ו שהוא שיעור הראוי אף לאלף בני אדם.

עין משפט ה.ו.ז.

או"ח סימן שפו פעיף ז

עיינ לעיל דף כח: עין משפט אות כ.ל.

עין משפט מ.נ.ס.

או"ח סימן שפו פעיף ו

ו. כל דבר שרגילין ללפת בו הפת שעורו ללפת בו פת הנאכל לשתי סעודות^ז, וכל שאין מלפתין בו הפת, שיעורו כדי לאכול ממנו שיעור ב' סעודות.

- א. שאינם באים אלא באקראי ואין דעתו של אדם לסמוך עליהם לא לסעודה ולא ללפתן, אבל דעת הגאון שמערבין בכמהין ופטירות מבושלין, מ"ב אות כ"ג.
- ב. היינו עדשים וחטים ושעורים חיין, וה"ה אורז וקטניות יבשים שאין ראויין לאכילה כמות שהן, מ"ב אות כ"ה.
- ג. דלאו מזון הוא.
- ד. ומיירי באין שיעור בשמן לבדו ויחד עם תערובת המים ומלח יש בהם שיעור ללפת ב' סעודות, מ"ב אות כ"ט.
- ה. כיון שראוי לתבל בו האוכל חשוב הוא לערב בו, ושיעורו חצי רביעית, ובשעת הדחק יש לסמוך על המקילין בתבלין, אך יש ליזהר לא לערב בפלפלין, מ"ב אות ל'.
- ו. משנה כריתות י"ג ובערובין כ"ט.
- ז. ערובין כ"ט.

בשר חי **ה** לא הוי לפתן וצריך שיעור ב' סעודות, אבל בשר צלי הוי לפתן ושיעורו ללפת בו פת לב' סעודות.
חומץ הוי ליפתן וכן יין מבושל, אבל יין חי לא הוי לפתן ושיעורו בב' רביעיות **ט** וכן שיעור שאר משקין.

דף כט:

עין משפט א. **או"ח סימן שפו סעיף ה**
עיין לעיל דף כט. עין משפט אות א

עין משפט ז.ז. **או"ח סימן שפו סעיף ו**
עיין לעיל דף כט. עין משפט אות מ.ג.ס.

ה. כתב בביאור הלכה דהיינו מבושל קצת או מלוח הרבה שנתרכך ע"י המלח.
ט. שיעור שתיית שתי סעודות.